

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 13ης Μαρτίου 2003

Υπόθεση T-166/02

José Pedro Pessoa e Costa
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Απόφαση περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας - Απόφαση απορρίπτουσα αίτηση για μετάταξη στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα Π - 471

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο αιτήματα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής της 3ης Ιουλίου 2001 περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας κατά του προσφεύγοντος και, αφετέρου, της αποφάσεως της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2001 περί απορρίψεως της αιτήσεως του διευθυντή του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας για μετάταξη του προσφεύγοντος προς το όργανο αυτό.

Απόφαση: Η απόφαση της Επιτροπής της 23ης Ιουλίου 2001 περί απορρίψεως της αιτήσεως του διευθυντή του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και τοξικομανίας για μετάταξη του προσφεύγοντος προς το όργανο αυτό ακυρώνεται. Η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη κατά τα λοιπά. Η Επιτροπή θα φέρει, πλέον των δικαστικών εξόδων της, το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων. Ο προσφεύγων θα φέρει το ήμισυ των δικαστικών του εξόδων.

Περίληψη

1. Υπάλληλοι - Προσφυγή - Βλαπτική πράξη - Έννοια - Προπαρασκευαστική πράξη - Κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας - Απαράδεκτο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)

2. Υπάλληλοι - Πειθαρχικό καθεστώς - Πειθαρχική διαδικασία - Ύπαρξη ποινικής διώξεως - Επίπτωση στην κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας αφορώσας τα ίδια πραγματικά περιστατικά - Δεν υφίσταται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 88, εδ 5)

3. Υπάλληλοι - Πειθαρχικό καθεστώς - Πειθαρχική διαδικασία - Σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας - Κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας αφορώσας πράξεις προσαπτόμενες στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας κινήσεως από την εισαγγελική αρχή κράτους μέλους - Παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας - Δεν υφίσταται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 87, εδ 2)

4. Υπάλληλοι - Πειθαρχικό καθεστώς - Πειθαρχική διαδικασία - Ακρόαση του ενδιαφερομένου από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή - Ακρόαση πριν από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί κινήσεως διαδικασίας κατά του ενδιαφερομένου - Υποχρέωση - Δεν υφίσταται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 87, εδ 2· παράρτημα ΙΧ, άρθρο 4, εδ 2)

5. Υπάλληλοι - Αρχή της χρηστής διοικήσεως - Καθήκον αρωγής το οποίο υπέχει η διοίκηση - Κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας κατά υπαλλήλου κατά του οποίου έχει ασκηθεί εντός κράτους μέλους ποινική δίωξη λόγω της οποίας αμφισβητείται η εντιμότητά του - Παράβαση - Δεν υφίσταται

6. Υπάλληλοι - Βλαπτική απόφαση - Υποχρέωση αιτιολογήσεως - Περιεχόμενο
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 25, εδ 2)

1. Συνιστούν βλαπτικές πράξεις, κατά την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ, δυνάμενες να προσβληθούν με προσφυγή ακυρώσεως, τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να επηρεάσουν ευθέως και αμέσως τα συμφέροντα του προσφεύγοντος μεταβάλλοντας σαφώς την έννομη κατάσταση του. Τούτο δεν ισχύει στην περίπτωση αποφάσεως περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας κατά υπαλλήλου. Η απόφαση αυτή της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής αποτελεί απλώς προπαρασκευαστικό διαδικαστικό στάδιο. Δεν προδικάζει την τελική θέση της διοικήσεως και δεν μπορεί συνεπώς να θεωρηθεί βλαπτική πράξη κατά την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ. Δεν μπορεί κατά συνέπεια να προσβληθεί παρά μόνον παρεμπιπτόντως στο πλαίσιο προσφυγής στρεφομένης κατά τελικής πειθαρχικής αποφάσεως η οποία είναι βλαπτική για τον υπάλληλο ή στο πλαίσιο προσφυγής στρεφομένης κατά βλαπτικής πράξεως που αντλεί την αιτιολογία της από μια τέτοια πειθαρχική απόφαση.

(βλ. σκέψεις 35 έως 37)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 14 Δεκεμβρίου 1993, T-29/93, Calvo Alonso-Cortès κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1389, σκέψη 43· ΠΕΚ, 22 Μαρτίου 1995, T-586/93, Κοτζάνης κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1995, σ. II-665, σκέψεις 28 και 29· ΠΕΚ, 19 Οκτωβρίου 1995, T-562/93, Obst κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. I-A-247 και II-737, σκέψη 23

2. Το άρθρο 88, πέμπτο εδάφιο, του ΚΥΚ απαγορεύει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να ρυθμίζει οριστικά, από πειθαρχικής απόψεως, την κατάσταση του υπαλλήλου κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για τις ίδιες πράξεις, αποφαινόμενη επί των εν λόγω πράξεων, εφόσον δεν έχει καταστεί απρόσβλητη η απόφαση που εξέδωσε το ποινικό δικαστήριο. Αντιθέτως, η ύπαρξη ποινικών διώξεων σε εθνικό επίπεδο δεν εμποδίζει την εν λόγω αρχή να κινήσει ταυτόχρονα πειθαρχική διαδικασία για τις ίδιες πράξεις.

(βλ. σκέψεις 45 και 46)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 19 Μαρτίου 1998, T-74/96, Τζοάνος κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-129 και II-343, σκέψη 34

3. Η αρχή του τεκμηρίου της αθωότητας, που ισχύει για κάθε πρόσωπο έως ότου αποδειχθεί η ενοχή του, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάστηκε από το γεγονός και μόνον ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) αποφάσισε να κινησει πειθαρχική διαδικασία για τις ίδιες πράξεις με αυτές που καταλογίζονται στον υπάλληλο στο πλαίσιο ποινικής δίωξης ασκηθείσας από την εισαγγελική αρχή κράτους μέλους. Παραβίαση της εν λόγω αρχής θα μπορούσε να διαπιστωθεί μόνον εφόσον υπάρχουν στοιχεία από τα οποία μπορεί να αποδειχθεί ότι η εν λόγω ΑΔΑ αποφάσισε, ήδη από την έναρξη της πειθαρχικής διαδικασίας, να επιβάλει εν πάση περιπτώσει πειθαρχική δίωξη στον υπάλληλο, ανεξάρτητα από τις εξηγήσεις που αυτός παρέσχε και από την έκβαση της ποινικής δίκης που εκκρεμεί στο κράτος μέλος.

(βλ. σκέψεις 55 και 56)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Ιουλίου 2002, Τ-21/01, Ζαββός κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-101 και II-483, σκέψη 341

4. Το άρθρο 87 του ΚΥΚ επιβάλλει στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να προβαίνει σε ακρόαση του ενδιαφερομένου υπαλλήλου προτού επιβάλει κύρωση συνιστάμενη σε έγγραφη προειδοποίηση ή επίπληξη ή, σε περίπτωση που θα μελετούσε την επιβολή αυστηρότερης κυρώσεως, προτού κινησει τη διαδικασία του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ με αναφορά προς το πειθαρχικό συμβούλιο. Αντιθέτως, η απαίτηση ακροάσεως του υπαλλήλου πριν από την απόφαση της εν λόγω αρχής περί κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας κατά του υπαλλήλου αυτού δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από το κείμενο του άρθρου 87 του ΚΥΚ ούτε από το θεμελιώδες δικαίωμα που αναγνωρίζεται σε κάθε πολίτη να διατυπώνει την άποψή του ενώπιον των κοινοτικών οργάνων στο πλαίσιο διαδικασιών που κινούνται κατ' αυτού και οι οποίες μπορούν να καταλήξουν σε βλαπτική για αυτόν πράξη.

(βλ. σκέψη 58)

Παραπομπή: ΠΕΚ, 17 Φεβρουαρίου 1998, Τ-183/96, Ε κατά ΟΚΕ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-67 και II-159, σκέψη 27

5. Όταν η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφασίζει, αφού έλαβε γνώση της κινήσεως εντός κράτους μέλους ποινικής δίωξης κατά υπαλλήλου ικανής να δημιουργήσει υποψίες σχετικά με την εντιμότητα του υπαλλήλου αυτού, να κινήσει κατ' αυτού πειθαρχική διαδικασία, δεν παραβιάζει ούτε την αρχή της χρηστής διοικήσεως ούτε το καθήκον αρωγής.

Συγκεκριμένα, αφ' ής στιγμής της γνωστοποιήθηκαν τα στοιχεία αυτά, η εν λόγω αρχή οφείλει να κινήσει μια τέτοια διαδικασία, καθόσον το συμφέρον των Κοινοτήτων επιτάσσει τη λήψη των μέτρων που επιβάλλονται για να διασφαλιστεί το άμεμπτο της επαγγελματικής διαγωγής του ενδιαφερομένου, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας θέτει τον ενδιαφερόμενο σε κατάσταση αναμονής και αβεβαιότητας, ιδίως όσον αφορά το επαγγελματικό του μέλλον.

(βλ. σκέψεις 64 και 66)

6. Η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποφάσεως αποσκοπεί, αφενός, στο να παράσχει στον ενδιαφερόμενο τα στοιχεία που είναι αναγκαία για να γνωρίζει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη και, αφετέρου, στο να παράσχει στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχο του επί της νομιμότητας της αποφάσεως. Σε έναν τομέα στον οποίο η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, από την αιτιολογία πρέπει να προκύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία τα οποία οδήγησαν τη διοίκηση να λάβει την απόφασή της, ούτως ώστε ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να γνωρίζει τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου και ο κοινοτικός δικαστής να μπορεί να διενεργήσει τον έλεγχό του.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, όταν η διοίκηση λαμβάνει απόφαση με την οποία απορρίπτεται αίτηση μετατάξεως ενός υπαλλήλου, πρέπει να αναφέρει τα ουσιώδη στοιχεία που δικαιολογούν την άρνηση αυτή και, στο πλαίσιο αυτό, να καθιστά ορατή τη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων στην οποία πρέπει να έχει προβεί για τη λήψη ενός τέτοιου μέτρου, τούτο δε προκειμένου να μπορεί να ελεγχθεί αν, κατά τη στάθμιση αυτή, παρέμεινε εντός ορίων που δεν μπορούν να

επικριθούν και δεν έκανε κατά προδήλως εσφαλμένο τρόπο χρήση της εξουσίας εκτιμήσεως.

(βλ. σκέψεις 74, 75 και 77)

Παραπομπή: ΔΕΚ, 14 Ιουλίου 1983, 176/82, Nebe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2475, σκέψη 21· ΠΕΚ, 18 Απριλίου 1996, T-13/95, Κυρίτσης κατά ΟΚΕ, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-167 και II-503, σκέψη 74· ΠΕΚ, 2 Απριλίου 1998, T-86/97, Αποστολίδης κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1998, σ. I-A-167 και II-521, σκέψη 73